

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา โดยผู้วิจัยขอนำเสนอดังนี้

1. แนวคิดหลักการปฏิบัติการรับนักเรียน
2. แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของหน่วยงานและนักวิชาการ
3. แนวคิดทฤษฎีการบริหารการศึกษา
4. การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก กับนโยบายการปฏิบัติการรับนักเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. สรุปเป็นกรอบความคิดในการศึกษาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน

1. แนวคิดหลักการปฏิบัติการรับนักเรียน

ความหมายของการรับนักเรียน การบริหารงานการรับนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับงานข้อมูลสารสนเทศ คือ การแบ่งเขตพื้นที่บริการ การสำรวจข้อมูลเด็ก เข้าเรียน ໄວ่ล่วงหน้าจากทะเบียนรายชื่อ หรือทะเบียนห้องถิน และงานการรับนักเรียน สามารถให้ ความหมายในทางปฏิบัติ ดังนี้

การรับนักเรียน หมายถึง กำหนดเป้าหมายโดยยึดหลักการและนโยบาย กำหนดคิวชีวิตรับนักเรียนและขั้นตอนการรับนักเรียน กำหนดให้มีการแบ่งเขตพื้นที่บริการ กำหนดคิวชีวิตรายงานผล แต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรรมการแบ่งเขตพื้นที่บริการ แต่งตั้งครูทำหน้าที่รับนักเรียน ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิน ชุมชนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ในการเข้าเรียน ประเมินผลและรายงานผล การรับนักเรียนเป็นไปตามเป้าหมาย ตามแผนที่กำหนด มีปัญหา หรืออุปสรรคในการรับนักเรียนประเมินผลและรายงานผล สถานศึกษาแจ้งรายงานกรณีนักเรียนเข้าเรียนข้ามเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษาสำหรับขั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 การปรับปรุง แก้ไข พัฒนาการรับนักเรียน

2. แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของหน่วยงานและนักวิชาการ

ในคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 70) มีงานที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียน ได้กำหนดกรอบเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

การรับนักเรียน กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติ 5 ข้อ

1. ให้สถานศึกษาประสานงานการดำเนินการแบ่งเขตบริการการศึกษาร่วมกันและเสนอข้อตกลงให้เขตพื้นที่การศึกษาเห็นชอบ

2. กำหนดแผนการรับนักเรียนของสถานศึกษา โดยประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา

3. ดำเนินการรับนักเรียนตามแผนที่กำหนด

4. ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ในการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเข้าเรียน

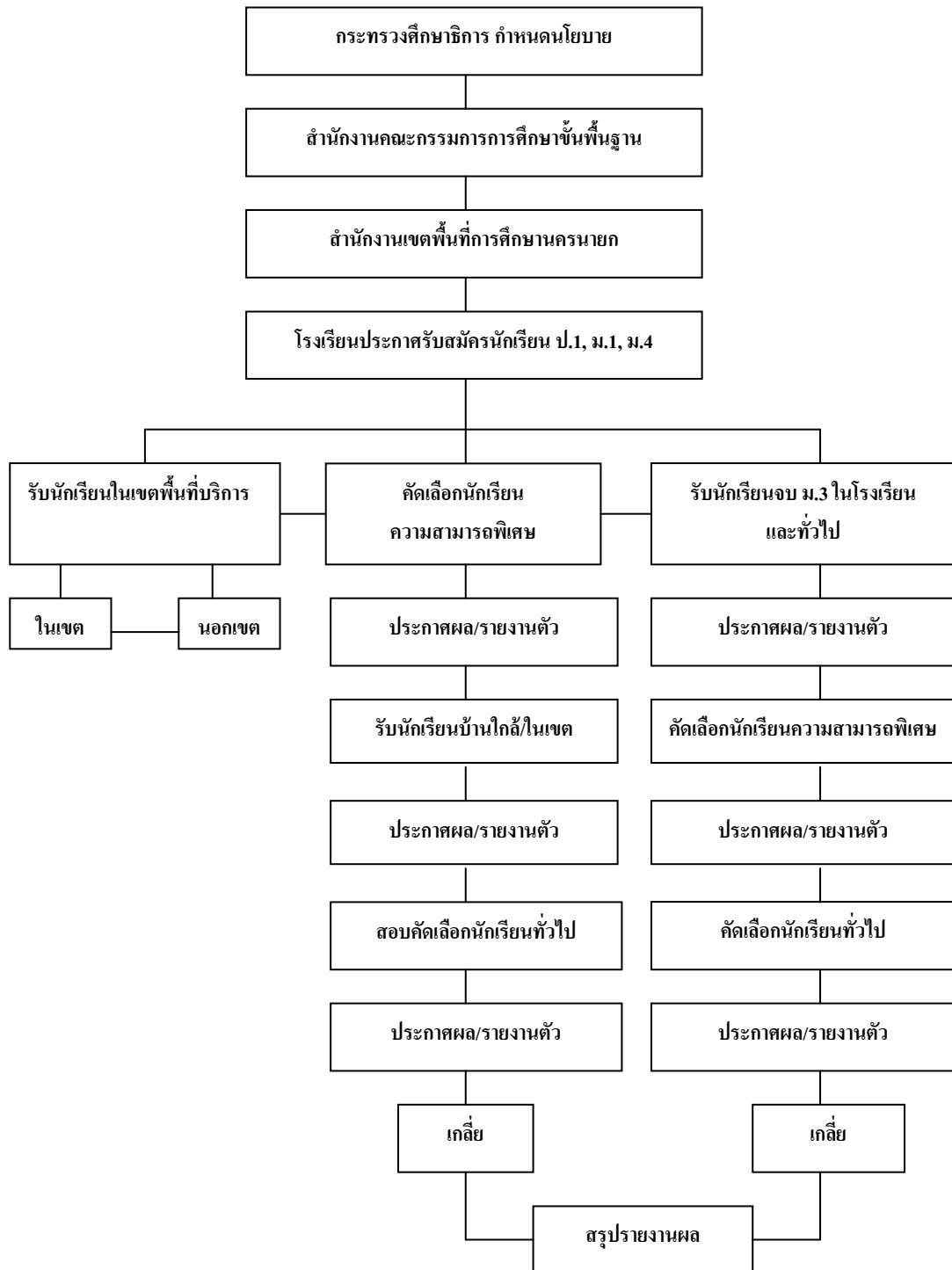
5. ประเมินผลและรายงานผลการรับเด็กเข้าเรียนให้เขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน คือ

1. สถานศึกษาประสานงานการดำเนินการแบ่งเขตพื้นที่บริการ ในเรื่องการแบ่งเขตพื้นที่บริการมีกำหนดไว้เป็นแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2524 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2525 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2539 ให้สำนักงานกลุ่มโรงเรียน โรงเรียนร่วมกันแบ่งเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนทุก โรงเรียนในสังกัดโดยไม่ให้มีพื้นที่ซ้ำซ้อนหรือขาดหายไป

2. กำหนดแผนการรับนักเรียนของสถานศึกษา โดยประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา

2.1 ขั้นตอนการรับนักเรียน เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รายละเอียดดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการรับนักเรียน

2.2 การรับนักเรียน

2.2.1 ปฐมวัย ชั้นอนุบาล อายุ 4 - 5 ปี

2.2.2 ประถมศึกษา แบ่งเป็น 6 ชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุ 6 -11 ปี

2.2.3 มัธยมศึกษา ซึ่งได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อายุ 12-17 ปี

2.2.4 การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี เป็นการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ช่วงชั้นที่ 1, 2, 3, และ 4)

จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547

ตาราง 1 กำหนดเป้าหมายการรับนักเรียนของสถานศึกษา

ที่	รายละเอียด	จำนวนนักเรียน/ห้องเรียน			หมายเหตุ
		จำนวนรับได้	ไม่เกิน	หากเกิน	
1.	โรงเรียนจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปกติหรือผู้ด้วยโอกาส				หากเกินจำนวนให้เสนอ คณะกรรมการรับนักเรียน
	- ปฐมวัย	30	35	40	ของจังหวัดและเขตพื้นที่
	- ประถมศึกษา	40	45	50	
	- มัธยมศึกษา	40	45	50	
2.	โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับ เด็กพิการ	10	15	-	
3.	โรงเรียนวัดการศึกษาด้วย วัตถุประสงค์พิเศษ	35	40	45	หากเกินจำนวนให้เสนอ คณะกรรมการรับนักเรียน ของจังหวัดและเขตพื้นที่

สรุปในเรื่องการกำหนดแผนการรับนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ สามารถจัดการศึกษา
ให้นักเรียนได้เข้าเรียนครบถ้วน และทำให้สามารถตรวจสอบข้อมูลได้สะดวกในขั้นตอนต่าง ๆ

กรมสามัญศึกษา (2543 : 16-22) ได้ให้แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน ดังนี้
แนวทางการรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. รับนักเรียนในเขตพื้นที่บ้านใกล้โรงเรียน และเขตพื้นที่บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 โดยให้สหวิทยาเขตกำหนดสัดส่วนเขตพื้นที่บ้านใกล้โรงเรียนและเขตพื้นที่บริการให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

2. รับนักเรียนจากการคัดเลือกไม่เกินร้อยละ 30 โดยวัดความพร้อมพื้นฐานทางการเรียน และวัดความสามารถทางวิชาการ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านต่างๆ และจากผู้อุปการคุณเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่เดิม

แนวทางการรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้โรงเรียนรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของตนเองที่ประสงค์จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียนทั้งหมด

2. โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ดำเนินการตามรายละเอียดที่กรมสามัญศึกษาจะกำหนดร่วมกับโรงเรียนต่อไป

กรมสามัญศึกษา (2545 : 11) ได้ให้แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน ดังนี้

แนวทางปฏิบัติการรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. การแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียน

1.1 ให้สำนักงานสามัญจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนโดยมีผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดเป็นประธาน และประธานกรรมการบริหารสหวิทยาเขตทุกสหวิทยาเขตเป็นกรรมการ มีหน้าที่ดังนี้

1.1.1 กำกับ คูแล ส่งเสริม และประสานงานการรับนักเรียนภายใต้ในจังหวัด เป็นไปตามที่กรมสามัญศึกษากำหนด

1.1.2 ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลการรับนักเรียน ภายใต้ในจังหวัด

1.1.3 ติดตาม ประเมินผล รายงานหน่วยงานต้นสังกัด

1.2 ให้สหวิทยาเขตแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียน โดยมีประธานกรรมการบริหารสหวิทยาเขตเป็นประธาน ผู้บริหาร โรงเรียนและครุอาจารย์ โรงเรียนละ 1-2 คน เป็นกรรมการ มีหน้าที่ดังนี้

1.2.1 กำหนดเขตพื้นที่บ้านใกล้โรงเรียน และเขตพื้นที่บริการและรายงาน สามัญศึกษาจังหวัด

1.2.2 กำหนดสัดส่วนการรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในส่วนของการคัดเลือกไม่เกินร้อยละ 30 และรายงานสามัญศึกษาจังหวัด และกรมสามัญศึกษาทราบ

1.2.3 ดำเนินการรับนักเรียนในสาขาวิชาเขตให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2545 และรายงานผลให้หน่วยงานด้านสังกัด

1.3 ให้โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้แทนคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีหน้าที่ดำเนินการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามนโยบาย โปรดังใจ เสมอภาค และเป็นธรรม

กรมสามัญศึกษา (2546 : 63) ได้ให้แนบรายการรับนักเรียน ดังนี้

การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาในปีการศึกษา 2546 ควรเหมือนกับที่กำหนดไว้ในปีการศึกษา 2545 ด้านการรองรับนักเรียน ทั้งเด็กปกติ เด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กมีความสามารถพิเศษ ด้านการให้สิทธิและโอกาสแก่เด็ก ได้เข้าเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง ด้านกระบวนการที่เป็นไปตามหลักการของความเสมอภาค เป็นธรรม โปรดังใจ ให้เรียนใกล้บ้าน ใช้ผลการเรียนประกอบการพิจารณา แต่ให้เน้นหลักการมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจไปสู่พื้นที่และสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่าปีการศึกษา 2545

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่ดูแลการจัดการศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา และสถานศึกษาฯ โอกาสทางการศึกษาที่จัดการศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (เดิม) โดยมีการรับนักเรียนระดับปฐมวัย และประถมศึกษาให้ครบร้อยละ 100 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน ทั้งสถานศึกษาเดิมและสถานศึกษาอื่น

นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547

หลักการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับเจตนา�ณของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของประชาชน

นโยบาย

- ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นธรรม และเสมอภาค

2. สนับสนุนให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้เข้ารับการศึกษาภาคบังคับ ครบถ้วน
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กพิการและด้อยโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและ ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ
 4. ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ให้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความพร้อมต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
 5. ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาตามความถนัด ความสนใจ และเต็มตามศักยภาพ
 6. ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน
 7. มอบหมายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประสานการรับนักเรียนระหว่างหน่วยงาน ที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ทุกสังกัด และสนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชนมีส่วนร่วม ใน การจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ในการกำหนดแผนการรับนักเรียนของรัฐให้คำนึงถึง ผลกระทบต่อสถานศึกษาเอกชนหรือสถานศึกษาของหน่วยงานอื่นด้วย
 8. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดแนวปฏิบัติการรับนักเรียนภายในจังหวัด ร่วมกันและดูแลการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งกำหนดแนวทางรณรงค์ให้ เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้เข้าเรียนครบถ้วน
 9. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่นักเรียนจะเข้าเรียน ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นทราบเกี่ยวกับสถานที่เรียนล่วงหน้า
 10. ติดตามและดูแลให้จำนวนนักเรียนต่อห้องมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
 11. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนอย่างหลากหลาย และเชิญชวนเด็ก ผู้ปกครอง ลือมาลชน และผู้เกี่ยวข้อง เยี่ยมชม โรงเรียนก่อนการรับนักเรียน เพื่อประชาสัมพันธ์ จุดเด่นของแต่ละ โรงเรียน
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนัยก มีหลักการและนโยบายเกี่ยวกับการรับนักเรียน ดังนี้
- หลักการ เพื่อให้เด็กทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและ ได้รับการพัฒนาอย่างเต็ม ศักยภาพสอดคล้องกับเจตนา�ั่นคงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 นโยบายของรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของประชาชน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาระนัยก ได้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการรับนักเรียนที่ไปร่วมสื่อสารอย่างได้เป็นธรรม และเสมอภาค
 2. สนับสนุนให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้เข้ารับการศึกษาภาคบังคับ ครบถ้วน
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ
 4. ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ให้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความพร้อม ต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
 5. ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาตามความอนุด ความสนใจ และเต็มตามศักยภาพ
 6. มอบหมายให้สถานศึกษา ประสานการรับนักเรียนระหว่างหน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัด และสนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ในการกำหนดแผนการรับนักเรียนของรัฐให้คำนึงถึงผลกระทบต่อสถานศึกษาเอกชน หรือสถานศึกษาของหน่วยงานอื่นด้วย
 7. ให้คณะกรรมการรับนักเรียนของจังหวัดและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนด แนวปฏิบัติการรับนักเรียนภายในจังหวัดร่วมกัน และคุ้มครองรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งกำหนดแนวทางรณรงค์ให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้เข้ารับการศึกษาภาคบังคับครบถ้วน
 8. ให้สถานศึกษาแจ้งเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่นักเรียนจะเข้าเรียนในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นทราบเกี่ยวกับสถานที่เรียนล่วงหน้า
 9. ติดตามและคุ้มครองให้จำนวนนักเรียนต่อห้องมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
 10. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนอย่างหลากหลาย และเชิญชวนเด็ก ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมโรงเรียนก่อนการรับนักเรียน เพื่อประชาสัมพันธ์ จุดเด่นของแต่ละโรงเรียน
- แสงเดย สุขสมัย (2543 : 3-5) ได้ศึกษาแนวปฏิบัติของกรมสามัญศึกษาในการปฏิบัติการรับนักเรียน ขั้นมาตรฐานศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2539 เป็น 2 แบบ คือแบบที่หนึ่ง กำหนดเขตพื้นที่ บริการเพื่อรับนักเรียนของโรงเรียนซึ่งเป็นพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น โดยอาศัยหลักการจากเขตการปกครอง สภาพภูมิศาสตร์ ความสะดวกในการคมนาคม ตามข้อตกลงของกลุ่มโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องรับนักเรียนทุกคนที่อยู่ในพื้นที่บริการ หากมีนักเรียนสมัครเกินแผนที่จะรับได้ให้โรงเรียนพิจารณาโดยการจับสลาก แบบที่สองให้รับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งการรับ

ประเกณนี้มีนักเรียนสมัครมากเกินแผนที่จะรับและโรงเรียนประเกณนี้นักเรียนนิยมสูง ปีการศึกษา 2540 รับเป็น 2 แบบ คือแบบที่หนึ่งรับในเขตพื้นที่บริการโดยไม่สอบ หากเกินให้จับສลาก แบบที่สองรับในเขตพื้นที่บริการ โควตาผู้มีอุปการคุณ ความสามารถพิเศษ และสอบคัดเลือก

บัญชา ชำนาญคิด (2538 : 26) กล่าวว่า แนวปฏิบัติการรับนักเรียนของกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2537 ได้วางแนวปฏิบัติการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไว้ดังนี้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น

1. นักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ที่บ้านอยู่ใกล้โรงเรียน ให้โรงเรียนรับเข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบร้อยละ 60 ของจำนวนนักเรียนที่กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับ

2. นักเรียนที่ได้รับอนุเคราะห์เป็นกรณีพิเศษ ให้โรงเรียนรับเข้าเรียนร้อยละ 10 ของจำนวนนักเรียนที่กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับ

3. นักเรียนที่มีคุณธรรมและมีความสามารถพิเศษด้านกีฬา คนตระ หรือมีความสามารถพิเศษอื่น ๆ ให้โรงเรียนรับเข้าเรียนร้อยละ 10 ของจำนวนนักเรียนที่กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับ โดยใช้ระบบกรมสามัญศึกษาว่าด้วยการคัดเลือกนักเรียนดีเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2532 เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก

4. นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิชาการตามที่โรงเรียนประสงค์ ซึ่งโรงเรียนอาจคัดเลือกด้วย วิธีสอบเข้ม หรือคัดเลือกจากการพิจารณาคณะกรรมการผลการเรียนสะสมอย่างน้อย 2 ปี หรือจากการสอบความถนัด หรือทดสอบอื่นๆ ที่เหมาะสม ให้โรงเรียนรับเข้าเรียนร้อยละ 20 ของจำนวนนักเรียนที่กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับ

รังษีรัตน์ ประเสริฐสรวย (2538 : 66) ได้สรุปแนวทางการรับนักเรียนไว้ว่า การดำเนินการที่จะให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาในการจัดการมัธยมศึกษา หนทางหนึ่งคือโรงเรียนควรรับนักเรียนจากพื้นที่บริการของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับนักเรียนที่มีบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้โรงเรียน หรืออยู่ในรัศมีพื้นที่บริการชั้นในของโรงเรียนให้เข้าเรียนโดยไม่ต้องจับสลากหรือโดยการสอบคัดเลือก ซึ่งวิธีดังกล่าวจะมาจากจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาแล้ว ยังสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ปกครองและนักเรียน เพราะเด็กได้เรียนใกล้บ้าน ช่วยจัดปัญหาในเรื่องการเดินทาง ปัญหารื่องสุขภาพ และลดค่าใช้จ่าย แต่อย่างไรก็ตามโรงเรียนควรจะต้องศึกษา หลักการกำหนดพื้นที่บริการ และปรับให้มีความเหมาะสมกับสภาพภารณ์ และสถานการณ์ในปัจจุบัน ในปีการศึกษา 2537 กรมสามัญศึกษาได้วางแนวปฏิบัติสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในการรับนักเรียน ม.1 จากพื้นที่บริการชั้นในหรือพื้นที่ใกล้โรงเรียน เข้าเรียนถึง 60% ของจำนวนนักเรียน ที่โรงเรียนรับตามแผนกำหนด

ธรากรณ์ พรหมเดช (2538 : 21-32) มีการศึกษาแนวทางการรับนักเรียนมัธยมศึกษา

ปีการศึกษา 2537 มีการกำหนดวิธีการรับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนในเขตพื้นที่ที่บ้านอยู่ใกล้โรงเรียนเข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบ ร้อยละ 60
2. นักเรียนที่ได้รับอนุเคราะห์เป็นกรณีพิเศษ
3. นักเรียนที่มีคุณธรรมและมีความสามารถพิเศษด้านกีฬา ดนตรีหรืออื่นๆ
4. นักเรียนมีความสามารถพิเศษด้านวิชาการ

และการประชุมสัมมนา จากรัฐบาลมีความต้องการให้ดำเนินการตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ แต่ยังคงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ให้หน่วยงานร่วมพิจารณาวางแผนปฏิบัติและประเมินจำนวนนักเรียนที่จะรับได้
2. การกำหนดเขตพื้นที่ใกล้โรงเรียน
3. การกำหนดแนวทางปฏิบัติการประชาสัมพันธ์
4. การสอบคัดเลือกเพื่อกระตุนทั้งเด็กและผู้ปกครองตื่นตัวในการสอบ

จตุรงค์ เกิดปั้น (2538 : 38-45) ได้ศึกษาแนวทางปฏิบัติของกรมสามัญศึกษาในการปฏิบัติการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2535-3537 และให้ข้อเสนอแนะ กรมสามัญศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียนและประชาชนเข้าใจการรับนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ควรรับนักเรียนในเขตชั้นในเพิ่มมากขึ้น ควรให้ทุกโรงเรียนและสามัญศึกษาจังหวัด จัดทำสารสนเทศทุกปี จำแนกการรับนักเรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ คือรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ และนอกเขตพื้นที่บริการ

จากการศึกษาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของหน่วยงานและนักวิชาการแล้ว พอสรุปเป็นตารางสังเคราะห์ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์เนื้อหาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของหน่วยงานและนักวิชาการต่าง ๆ

แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน	กระบวนการศึกษาที่ใช้	ดำเนินงานทดลองการรับนักเรียน	การศึกษาข้อมูล	สำหรับการศึกษา	นักเรียน	ตรวจสอบความต้องการของนักเรียน	การจัดทำเอกสาร	รายงานผล	จัดทำ
แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน	แบบฟอร์มการรับนักเรียน

1. ขั้นการวางแผนการรับนักเรียน

1.1 กำหนดนโยบายการรับ

นักเรียนเข้าเรียนใน

สถานศึกษา

/ / / / / / / / / /

1.2 กำหนดเป้าหมายการรับ

นักเรียน เข้าเรียนใน

สถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษา

/ / / / / / / / / /

1.3 กำหนดให้มีการแบ่ง

เขตพื้นที่บริการของ

สถานศึกษา

/ / / / / / / / / /

1.4 กำหนดให้มีการ

ประสานงานกับองค์กร

ปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ชุมชนในการ

ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

ในการเข้าเรียน

/ / / / / / / / / /

2. ขั้นปฏิบัติตามแผนการรับ

นักเรียน

2.1 สำรวจความต้องการการเข้า

เรียนของนักเรียนใน

เขตพื้นที่บริการ

/ / / / / / / / / /

2.2 แต่งตั้งครุทำหน้าที่รับ

/ / / / / / / / / /

นักเรียนเข้าเรียนตามที่ กำหนด ตาราง 2 (ต่อ)

2.3 รับนักเรียนเข้าเรียนในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียนศึกษาปีที่ 1 และ

มัธยมศึกษาปีที่ 4

ตามวัน เวลา ที่กำหนด

2.4 รายงานผลการรับนักเรียน

ทุกวันต่อสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษา

นครนายก

/ / / /

3. ขั้นการตรวจสอบและรายงานผล

การรับนักเรียน

3.1 ทำการประเมินผลการรับ

นักเรียนตามนโยบาย

และเป้าหมายที่กำหนดไว้

/ / / / /

3.2 รายงานปัญหา อุปสรรค

ในการรับนักเรียนใหม่

เขตพื้นที่การศึกษาทราบ

/ / / / / /

3.3 รายงานกรณีนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียนศึกษาปีที่ 1 และ

มัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียน

ข้ามเขตพื้นที่บริการ ให้

สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาทราบ
ตาราง 2 (ต่อ)

แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน		กระบวนการศึกษาธิการ	กระบวนการคุณศึกษาฯ	ดำเนินงานตามภารกิจการสอน	การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ดำเนินงานตามมาตรฐานที่กำหนด	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสถานศึกษา	นักเรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาฯ	นักเรียน ผู้นำเด็ก	ผลงาน สุ่มแบบประเมิน	ร่วมมือช่วย ประเมินผล	รายงาน ทราบด้วย	จัดการ ปรับปรุง
--------------------------------	--	---------------------	--------------------	--------------------------	---------------------	-----------------------------	------------------------------------	------------------------------	--------------------	----------------------	-----------------------	-----------------	-----------------

4. ขั้นการปรับปรุง แก้ไข พัฒนา

การรับนักเรียน

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ครุ

และกรรมการ สถานศึกษา

ร่วมกันนำผลการประเมิน

ทางแนวทางการปรับปรุง

แก้ไข เพื่อใช้ในแผนการรับ

นักเรียนในปีต่อไป

/ / / / / / / / / / / /

4.2 ใช้ผลจากการคุ้ยแล กำกับ

ติดตามในระหว่างการรับ

นักเรียนปรับปรุงแก้ไขเมื่อ

พบปัญหาเกิดขึ้น

/ / / / / / / / / / / /

จากแนวคิดการปฏิบัติการรับนักเรียนของหน่วยงานและนักวิชาการสามารถสรุปเป็น
แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน 4 ขั้น คือ 1) ขั้นวางแผนการรับนักเรียน 2) ขั้นปฏิบัติตาม
แผนการรับนักเรียน 3) ขั้นการตรวจสอบและรายงานผลการรับนักเรียน 4) ขั้นปรับปรุง แก้ไข
พัฒนาการรับนักเรียน

3. แนวคิดทฤษฎีการบริหารการศึกษา

3.1 หลักการบริหารคุณภาพของ W.Edwards Deming

การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการรับนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวคิดและทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้

จากทฤษฎี หลักการ แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอประเด็นสำคัญ ดังนี้
หลักการบริหารคุณภาพ PDCA มาจากคำภาษาอังกฤษ 4 คำ ได้แก่ Plan (วางแผน)
Do (ปฏิบัติ) Check (ตรวจสอบ) และ Act (ดำเนินการให้เหมาะสม)

ศุภชัย อาชีวะระจันโกร (2547 : 9 - 21) นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวงจร PDCA เริ่มขึ้น ครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter Shewhart ซึ่งได้พัฒนาจากการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ Bell laboratories ในสหรัฐอเมริกาเมื่อทศวรรษ 1930 ในระยะเริ่มแรก วงจรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “วงจร Shewhart” จนกระทั่งทศวรรษที่ 1950 ได้มีการเผยแพร่ย่างกว้างขวางโดย W. Edwards Deming ปูมารยาททางด้านการบริหารคุณภาพ หลายคนจึงเรียกวงจรนี้ว่า “วงจร Deming”
หลักการหรือวงจร PDCA มีส่วนประกอบ 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan)

ขั้นวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาลิสต์ใหม่ ๆ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้าง เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกเหนือไปนี้ ผู้ศึกษาจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ มาเลือกกำหนดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว

การวางแผนช่วยให้สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุอุปกรณ์ เวลาในการทำงาน เป็น ฯลฯ ซึ่งความสูญเสียเหล่านี้ เป็นต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการ โดยไม่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ ๆ เลย ผู้บริโภคเองก็ไม่ต้องการที่จะเสียเงินเพิ่มเติมเพื่อซื้อสินค้าที่ต้นทุนที่สูงขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ในที่สุดองค์การก็จะสูญเสียความสามารถทางการแข่งขันในตลาด

ข้อดีของการวางแผน

1. การวางแผนเป็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ
2. การวางแผนเป็นการทดสอบประสิทธิภาพ ความรู้และทักษะ โดยการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้ทราบถึงสถานะในปัจจุบัน และสิ่งที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จ
3. การวางแผนช่วยให้เห็นสภาพการณ์เสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4. การวางแผนช่วยจำแนกอุปสรรคและโอกาสให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะประสบผลสำเร็จ

5. การวางแผนช่วยชี้วิธีการเปลี่ยนโอกาสให้เป็นเป้าหมายที่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ภายในช่วงเวลาที่กำหนด

6. การวางแผนช่วยให้เราคิดถึงอนาคตตามความเป็นจริง

สรุปได้ว่า การวางแผนช่วยให้รู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผน มีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต บางอย่างไม่สามารถควบคุมได้ แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น เช่น การเตรียมความพร้อมสำหรับอากาศที่แปรปรวน การส่งเสริมการตลาด และการดำเนินโครงการส่งเสริมผลผลิตในบริษัท

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในแผนการเปลี่ยนแปลง ในการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตั้งแต่ปัจจุบัน เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง การลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต

2. ขั้นการปฏิบัติ (Do)

ขั้นการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นการวางแผนในขั้นนี้ ต้องตรวจสอบว่าการปฏิบัติตัวยังไงดี ดำเนินในทิศทางที่ต้องไว้หรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วย ไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงงานในหน่วยงาน ผู้บริหารต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

3. ขั้นการตรวจสอบ (Check)

ขั้นการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอ การตรวจสอบทำให้ทราบว่าการปฏิบัติในขั้นตอนที่สอง สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญ คือ ต้องรู้ว่าการตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนต่อไป

4. ขั้นการดำเนินการ ปรับปรุง (Act)

ขั้นการดำเนินการให้เหมาะสมจะพิจารณาได้จากผลที่ตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่เป็นไปตามที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปรับปรุงนั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ

ขึ้นไปอีก ซึ่งอาจจะหมายถึง สามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เรายังนำข้อมูลที่รวมรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้

- 4.1 มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้
- 4.2 ใช้ความพยายามให้มากกว่าเดิม
- 4.3 ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น
- 4.4 เปลี่ยนเป้าหมายใหม่

บรรจง จันทมาศ (2546 : 7-8) นำเสนอขั้นตอนการทำงานของวงล้อ PDCA เป็นขั้นตอนที่จำเป็นต้องปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่อง ไม่สิ้นสุด คือ Plan – Do – Check – Act โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 เตรียมแผนงาน (Plan) ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญต้องนำมาพิจารณา คือ
1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และกำหนดคุณลักษณะที่จะใช้ควบคุม
 2. กำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดได้
 3. กำหนดวิธีทำงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
 4. กำหนดว่า จะทำอะไร ที่ไหน โดยใคร เมื่อไร ทำ奈 และด้วยวิธีใด คือ 5 W 1

H (What, When, Where, Who, Why, How)

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผน (Do)

1. ทำการศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีทำงานแต่ละครั้ง
2. ลงมือปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้
3. เก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางคุณภาพ ตามวิธีการที่กำหนดไว้แล้ว

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบการปฏิบัติงาน (Check) เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงาน และประเมิน

1. เพื่อตรวจสอบดูว่างานที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ เปรียบเทียบกับเป้าหมาย
 2. ตรวจสอบดูว่าค่าที่วัดได้ และผลที่ตรวจสอบตรงตามมาตรฐานหรือไม่
 3. ตรวจสอบดูว่าลักษณะจำเพาะทางคุณภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร
- ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลร่อง (Act) จากผลของการตรวจสอบ ถ้าพบว่าเกิดปัญหาเมื่อข้อมูลร่องขึ้น งานที่ไม่ตรงเป้าหมาย หรือไม่ตามแผน ให้ปฏิบัติการแก้ไขตามลักษณะปัญหาที่พบ คือ

1. ต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ ถ้าผลงานที่ได้รับมีการเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย
2. ถ้าพบความผิดปกติใด ๆ ให้สอบถามค้นหาเหตุ แล้วทำการป้องกันแก้ไข
3. พัฒนาระบบทรือปรับปรุงวิธีการทำงานนั้น ๆ

สรุปทฤษฎีคุณภาพ เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนครบวงจรตั้งแต่เริ่มต้นที่การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ การปรับปรุง และนำมาตรฐานที่เกิดขึ้นใหม่ไปเริ่มต้นวางแผนทำงานอีก จะเห็นว่าเป็นการทำงานที่พัฒนาคุณภาพขึ้นเสมอ

3.2 หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School based management)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นวัตถุประสงค์ทางการบริหารที่ให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารและจัดการเรียนการสอน ให้ประชาชนมีอำนาจเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สถานศึกษาแต่ละแห่งอาจไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละโรงเรียนแต่ทุกโรงเรียนอยู่บนพื้นฐานเดียวกัน กล่าวคือ

1. การกระจายอำนาจ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมบริหาร ร่วมการจัดการศึกษา เป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษา ไปยังสถานศึกษา

2. การบริหารตนเอง สถานศึกษามีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น ภายใต้การบริหารเป็นองค์คุมบุคคล

3. การบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ามีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและแผนร่วมตัดสินใจ ร่วมกำหนดหลักสูตรห้อง din

4. ภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน เป็นผู้นำที่เน้นการสนับสนุน และอำนวยความสะดวก

5. การพัฒนาทั้งระบบ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กร อย่างเป็นระบบเห็นชอบและได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

6. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ สถานศึกษาพร้อมให้การตรวจสอบ เพื่อให้การบริหารและจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

SBM ของแต่ละสถานศึกษาอาจไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะและความจำเป็นมากน้อย ไม่เท่ากัน สรุปได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1. บริหารแบบเพื่อนร่วมวิชาชีพ โดยครุปีนหลัก มีส่วนร่วมและเป็นประชาธิปไตย มีการมองอำนาจการตัดสินใจให้ครุมาก สำหรับโรงเรียนเล็กอาจใช้ครุทั้งโรงเรียนในการตัดสินใจส่วนโรงเรียนใหญ่จะเลือกเฉพาะผู้แทนครุ

2. บริหารโดยการนำของผู้บริหาร โดยผู้บริหารเป็นหลัก อาจมีการปรึกษากับครุและผู้เชี่ยวชาญมีang

3. บริหาร โดยคณะกรรมการผู้ปกครอง โดยชุมชนเป็นหลัก คณะกรรมการจะทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหาร และมีอำนาจในการตัดสินใจมากที่สุด

4. บริหาร โดยคณะกรรมการ SBM โดยครูและชุมชนเป็นหลัก แต่จะรับผิดชอบเฉพาะด้าน มีอำนาจในการตัดสินใจเฉพาะเรื่อง เช่น SBM สำหรับคุณเด็กพิการ SBM สำหรับคุณและการบริหารงบอุดหนุน

หลักการของ SBM

หลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ

1. หลักการกระจายอำนาจ
2. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม
3. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน
4. หลักการบริหารตนเอง
5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล

สรุปในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการบริหารคุณภาพ หลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แต่ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการบริหารคุณภาพในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

4. การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อมุ่งหวังในการพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี มีความสามารถ มีความสุข การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา มีการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการ เป็นไปตามหลักการของการบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School based management : SBM) ทำให้สถานศึกษามีความ คล่องตัว มีอิสระและความเข้มแข็ง เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 35 กล่าวว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา 34(2) เกาะที่เป็นโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล

4.1 ความหมายของนิติบุคคล

นิติบุคคล เป็นบุคคลที่กฎหมายสมนुติขึ้นเพื่อให้มีสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำการอันเป็นการก่อตัวนิติสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นิติบุคคลแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

4.1.1 นิติบุคคลในกฎหมายเอกชน จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลธรรมดาร่วมกันทำกิจกรรมอันใดอันหนึ่งและเพื่อให้ดำเนินการนั้น ๆ ได้ นิติบุคคลจำเป็นจะต้องมีทรัพย์และสามารถทำนิติกรรมต่าง ๆ ได้ โดยกำหนดให้บุคคลดังกล่าวจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นตามกฎหมายและดำเนินกิจการภายใต้นิติบุคคลเพียงคนเดียว เป็นการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ของเอกชน และไม่มีการใช้อำนาจมหาชน

4.1.2 นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน หมายถึง นิติบุคคลที่เกิดขึ้นตามกฎหมายมหาชน มีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายให้จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ดำเนินกิจกรรมที่เป็นบริการสาธารณะ และมีการใช้อำนาจมหาชน เช่น กระทรวง ทบวง กรม องค์กรมหาชนของรัฐ เทศบาล วัด เป็นต้น

สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ที่กฎหมายขอมรับให้สามารถทำการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์ มีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสถานศึกษาไว้เป็นการเฉพาะ

4.2 แนวทางสู่สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล

จากคู่มือการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 8-32) ได้กำหนดแนวทางสู่สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ดังนี้

บทบาทอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล กฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีเจตนาرمณ์ให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ก็เพื่อให้สถานศึกษามีความอิสระ คล่องตัว สามารถบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาได้สะดวกเร็ว มีประสิทธิภาพ ตามหลักการกระจายอำนาจและการให้บริการที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School based management) โดยมุ่งให้การบริหารจัดการศึกษาเบ็ดเสร็จที่สถานศึกษา อย่างไรก็ตาม แม้ว่า สถานศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา ก็ไม่เหมือนความเป็นนิติบุคคลของกระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่กว้างขวางกว่า ในกรณีสถานศึกษา หากจะเทียบคงเทียบได้กับความเป็นนิติบุคคลของจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่ไม่อาจบริหารราชการภายในจังหวัด ได้อย่างอิสระเหมือนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่ยังต้องรับนโยบายจากส่วนกลางมาปฏิบัติ ทั้งการจัดซื้อจัดจ้างต้องดำเนินการภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ดังนั้น การเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา จึงมิใช่ว่า

สถานศึกษาจะใช้อำนาจหน้าที่ได้เอง โดยอิสระ ปราศจากขอบเขตของกฎหมาย วัตถุประสงค์ของ สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล

4.2.1 เพื่อให้สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างเป็นอิสระ คล่องตัว ให้สามารถบริหาร จัดการศึกษาได้สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตามหลักการกระจายอำนาจและการบริหารที่ใช้ โรงเรียนเป็นฐาน

4.2.2 เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมุขย์ที่สมบูรณ์ ทึ้ง ร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข สิทธิและหน้าที่ของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล มีดังนี้

4.2.2.1 จะต้องดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา

4.2.2.2 มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดทั้งกฎหมายว่าด้วยการศึกษา กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2.2.3 ให้มีการกิจกรรมบริหารจัดการศึกษา 4 ฝ่ายงาน ได้แก่ 1) งานวิชาการ 2) งานงบประมาณ 3) งานการบริหารงานบุคคล และ 4) งานบริหารทั่วไป

4.3 ประโยชน์ของการที่สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล

ความเป็นนิติบุคคล จะทำให้โรงเรียนได้ประโยชน์อย่างน้อย 4 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง สามารถบริหารจัดการทรัพย์สินของโรงเรียนได้ดังที่มาตรา 59 ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดว่า “ให้สถานศึกษาของรัฐเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการ ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่นรวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และการกิจของสถานศึกษา บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือโดยการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษาไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ สถานศึกษา”

ประการที่สอง สามารถทำกิจกรรมได้ ถ้าโรงเรียนไม่เป็นนิติบุคคลก็ทำนิติกรรมสัญญา ไม่ได้เพราการนำนิติกรรมผูกพันด้วยตัวบุคคลที่ทำไม่ผูกพันหน่วยงาน

ประการที่สาม การให้ความสำคัญกับโรงเรียน การเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษามีผล ในเชิงสังคมจิตวิทยาสูงคือทำให้สังคมเกิดความรู้สึกว่าโรงเรียนได้รับความสำคัญมากขึ้น มีการ เปลี่ยนแปลงที่ทำให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งขึ้น มีนักวิชาการหลายท่านก็เห็นด้วย

ประการที่สี่ การสร้างความพร้อมสำหรับการกระจายอำนาจการเป็นนิติบุคคลนั้นทำให้โรงเรียนมีอิสระในการดำเนินการในงานต่างๆมากขึ้น ตามแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและกระจายอำนาจให้โรงเรียนเป็นอิสระ จึงเป็นการปล่อยให้โรงเรียนดำเนินการได้อย่างภายใต้กฎหมาย ระเบียบ และลดการดูแล กำกับจากหน่วยบังคับบัญชาลงไป

จะเห็นได้ว่าประโภชันของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลมีอย่างน้อย 4 ประการ คือ

1. สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนทรัพย์สินได้ดังมาตรา 59 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
2. สามารถดำเนินติกรรมได้
3. เป็นการให้ความสำคัญกับโรงเรียนทางด้านสังคม
4. เป็นการสร้างความพร้อมสำหรับการกระจายอำนาจการเป็นนิติบุคคล

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก กับนโยบายการปฏิบัติการรับนักเรียน

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 33 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงประโยชน์สถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรมและความเหมาะสมด้านอื่นด้วย ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 "ได้ประกาศให้เขตพื้นที่การศึกษานครนายก ประกอบด้วยท้องที่ทุกอำเภอใน จังหวัดนครนายก ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ดังอยู่ที่อำเภอเมืองนครนายก ผลกระทบพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและประกาศดังกล่าว ส่งผลให้มีการรวมหน่วยงาน บุคลากร คือ ศึกษาธิการจังหวัด สามัญศึกษาจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการประ同胞ศึกษาจังหวัด รวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งเขตพื้นที่การศึกษา การยุบรวมหน่วยงานทางการศึกษาดังกล่าวเข้าด้วยกัน ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสามัญศึกษาจังหวัด และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประ同胞ศึกษาจังหวัดรวมกัน โดยขึ้นตรงต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และในจังหวัดนครนายก ถูกประกาศให้มีเขตพื้นที่การศึกษาเพียง 1 เขต ประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ และ อำเภอปากพลี มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 156 แห่ง จำแนกได้ดังนี้

อำเภอบ้านนา	มีสถานศึกษาจำนวน	40	แห่ง
อำเภอองครักษ์	มีสถานศึกษาจำนวน	41	แห่ง
อำเภอปากพลี	มีสถานศึกษาจำนวน	18	แห่ง

การกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ในเขตพื้นที่การศึกษา มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานสั่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย และ มาตรฐาน การศึกษา สั่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขตพื้นที่ เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ทำหน้าที่ และรับผิดชอบจัดการศึกษา 3 ระดับคือ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่การจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐาน 12 ปีนั้น นับจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งมีการรับนักเรียน 3 ระดับ คือการรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การรับเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และการรับเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับการรับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะต้องเกณฑ์เด็กในเขตพื้นที่บริการเข้าเรียนทุกคน โดยทุกโรงเรียนจะมีการสำรวจสำมะโนนักเรียนไว้ล่วงหน้า จะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าหนึ่งปี ว่าเด็กในปีนี้มีอายุต้องแจ้งเข้าเรียนในการศึกษาภาคบังคับ จากการปฏิบัติการรับนักเรียนที่ผ่านมาขึ้นมาปีนี้ที่มีเบตบบริการซ้ำซ้อนกัน เช่น หนูน้ำเดียวกันมีพื้นที่ใกล้สถานศึกษาถึงสองแห่ง พื้นที่ใกล้สถานศึกษาได้ก็จะไปที่นั้น ทำให้เกิดช่องว่างที่ไม่รู้ว่าแจ้งเข้าเรียนที่ใด บางรายไปแจ้งเข้าเรียนข้ามเขตพื้นที่บริการ แต่สถานศึกษาไม่ได้แจ้งสถานศึกษาอื่นให้ทราบว่าเด็กเข้าเรียนแล้ว ทำให้ข้อมูลไม่ชัดเจนว่าสามารถเกณฑ์เด็กเข้าเรียนได้ครบถ้วนละ 100 หรือไม่

สำหรับการรับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขตพื้นที่ มี 2 ประเภท กล่าวคือสถานศึกษาขยายโอกาส เดิมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสถานศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม จะเป็นสถานศึกษาประจำอำเภอหรือจังหวัด จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ 6 สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นการเรียนที่ต่อเนื่องกันเมื่อจบชั้น

ประเมินศึกษาปีที่ 6 ก็เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีปัญหารื่องการรับนักเรียนในช่วงนี้ ส่วนสถานศึกษาที่จัดการศึกษาที่ประจำอำเภอหรือจังหวัดมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยม บางสถานศึกษาจึงมีนักเรียนนิยมไปเข้าเรียนมากเกินที่จะรับได้ทั้งหมด จึงต้องมีนโยบายและแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนให้กับสถานศึกษา และจะมีแนวทางปฏิบัติต่อไป ที่จะให้ความเป็นธรรม เสมอภาค ไปร่วมสืบสานความพอดีทุกฝ่าย เมื่อสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล สถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีจำนวน 156 แห่ง เมื่อมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการกระจายอำนาจทำให้สถานศึกษามีหน้าที่ในการรับนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ ก่อนที่จะดำเนินการในเรื่องอื่นต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นที่สถานศึกษาต้องมีแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศไทย

กรมสามัญศึกษา (2543 : 105) ได้วิจัยเรื่องการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัย การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543 รับได้รวม 515,101 คน ซึ่งแผนได้กำหนดไว้ 590,000 คน คิดเป็นร้อยละ 87.31 ของแผน (ต่ำกว่าแผน 74,899 คน) แยกเป็นรับในกรุงเทพมหานคร 54,403 คน ร้อยละ 19.07 ของแผน ในภูมิภาค 460,698 คน ร้อยละ 85.30 ของแผน โดยภาพรวมแล้วเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2542 ร้อยละ 2.03 ปัญหาการรับนักเรียนและการแก้ไข โดยภาพรวมปัญหาสำคัญ ได้แก่ การกระจุกตัวสมมครเข้าเรียน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง การรับนักเรียนไม่เต็มตามแผน นักเรียนในพื้นที่บริการมีคุณสมบัติไม่ครบ แนวทางปฏิบัติการรับนักเรียนเปลี่ยนแปลงบ่อย และการแบ่งเขตพื้นที่บริการ ไม่เหมาะสม ซึ่งทางโรงเรียนและสาขาวิชาเขต ได้พยายามแก้ไขโดยการยึดหยุ่นการพิจารณา_rับนักเรียน แต่ต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายพิจารณา การซื้อขายบ่ออย ๆ และหลายรูปแบบ ตลอดจนให้คำแนะนำสถานที่เรียน

กรมสามัญศึกษา (2545 : 43) รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 เกินแผน กรณีศึกษา : กลุ่มโรงเรียน กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 5 และโรงเรียนจุดสกัด ผลการวิจัย การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มที่ 5 ทั้ง 4 สาขาวิชาเขตจำนวน 18 โรง รับนักเรียนเกินแผนทุกสาขาวิชาเขตและทุกโรงในปีการศึกษา 2545 หากข้อนหลังไปถึงปีการศึกษา 2543 มีเพียงโรงเรียนเดียวที่รับไม่เต็มแผน คือ โรงเรียนบดินทรเดชา 4 นอกนั้นรับเกินแผนอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยเฉพาะปีการศึกษา 2545 รับเกินแผนทุกโรงเรียนตั้งแต่ร้อยละ 5-87 ของแผน สาขาวิชาเขตที่รับนักเรียนเกินแผนมากที่สุด

ได้แก่ สาขาวิชาเขตเสรี ไทยและ โรงเรียนที่รับนักเรียนเกินแผนมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สาขาวิชาเขตวังทองหลาง การรับนักเรียนของ โรงเรียนจุดสกัด โดยภาพรวมแล้ว โรงเรียนจุดสกัดทั้ง 6 โรงเรียน รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกินแผน อายุต่อเนื่องตลอดมา ในช่วงปีการศึกษา 2543-2545 ตั้งแต่ร้อยละ 6-75 ของแผน โรงเรียนที่รับเกินแผนมากที่สุด ได้แก่ สวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี การรับและการแก้ไขปัญหา ปัญหาสำคัญในการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งของกลุ่มที่ 5 หรือโรงเรียนจุดสกัด มีความสอดคล้องกัน 2 ประการ คือ การสมัครมากกว่าแผน เนื่องจากตัวป้อนในพื้นที่มากหนาแน่นและมีการเคลื่อนย้ายข้ามจากนอกพื้นที่ บริการ การแก้ไขนี้จะต้องศึกษาเจาะลึกเฉพาะพื้นที่หาสาเหตุที่แท้จริง หรืออาจต้องพัฒนา โรงเรียนเพื่อรองรับ ปรับแผนชั้นเรียน ตั้ง โรงเรียนเพิ่ม หรือประสานงานค่ายโอนให้สังกัดอื่น ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากร่วมกัน อีกประการหนึ่ง ได้แก่ ปัญหานักเรียนมีคุณสมบัติ ไม่ครบ หรือครบแต่ไม่อยู่จริงเนื่องจากความนิยมต่อ โรงเรียนต่อคุณภาพของ โรงเรียน ไม่เสมอ กัน ปัญหานี้อาจแก้ไขโดยยึดหยุ่นหลักเกณฑ์ที่ให้เป็นธรรม พิจารณาหลักฐานอื่นเพิ่มเติมด้วย

กรมสามัญศึกษา (2546 : 63) รายงานการวิจัย เรื่องแนวทางการรับนักเรียน ปีการศึกษา 2546 ของกรมสามัญศึกษา ศึกษาผลการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2545 และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2546 โดยศึกษาจากเอกสารและรวบรวมข้อมูลภาคสนามในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และกลุ่มนบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ประชาชนและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวม 9,820 คน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประชาชน และครูชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 รวม 10,259 คน โดยใช้แบบสำรวจและแบบสอบถามเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ปีการศึกษา 2545 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแผน การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 870,410 คน กรมสามัญศึกษา 556,920 คน และรับได้ 526,932 คน ร้อยละ 94.62 ของแผน และหลักการรับนักเรียนในปีการศึกษา 2546 ควรเหมือนกับที่ใช้ในปีการศึกษา 2545 ในด้านสิทธิ โอกาส ความสามารถ ความตันดค และความสนใจของนักเรียนในด้านกระบวนการที่มีความเสมอภาค เป็นธรรม ทั่วถึง ไปร่วมใส่ให้โอกาสได้เรียนใกล้บ้าน มีความหลากหลายผสมผสานกันและใช้พลการเรียนประกอบการ พิจารณา เน้นการมีส่วนร่วมและกระจายอำนาจไปสู่พื้นที่และสถานศึกษาให้มากขึ้น รูปแบบการรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา 2546 รับนักเรียนหลายวิธีผสมผสาน กัน โดยกำหนดเขตพื้นที่บริการของ โรงเรียน ให้รับในเขตพื้นที่บริการและพื้นที่ใกล้บ้านไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของแผน หากจำนวนมากเกินให้จับสลากร ให้รับนักเรียนทั่วไป จากผู้มีอุปการคุณ/

ข้อตกลงพิเศษและนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยการคัดเลือก ด้วยวิธีการที่เหมาะสมอีกร้อยละ 30 ผลการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543-2545 ของกรมสามัญศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ 87.44, 91.06 และ 94.61 ตามลำดับปัญหาในการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สำคัญคือการกระจายตัวสมครเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ความยุ่งยากในการพิจารณาคุณสมบัติและการเกลี่ยนักเรียนในพื้นที่บริการ มีข้อจำกัดในการใช้ผลการเรียนประกอบการพิจารณา การเคลื่อนย้ายเพื่อเลือกโรงเรียนมีอัตราสูง และยังมีความยุ่งยากในการควบคุมจำนวนนักเรียนต่อห้องให้เป็นไปตามเกณฑ์สำหรับแนวทางแก้ไขในเชิงนโยบายคราวเร่งพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้ใกล้เคียงกัน ในทางปฏิบัติควรมีการปรับปรุงเขตพื้นที่บริการให้เหมาะสม มีการยึดหยุ่นสัดส่วน การรับนักเรียนในเขตและนอกเขตพื้นที่ตามสภาพของโรงเรียน และควรคงวิธีการรับนักเรียน หลายวิธีผสมผสานกันต่อไป

โภวิทย์ หน่อศรีดา (2540 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการรับนักเรียนแบบไม่สอบคัดเลือกของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นปีการศึกษา 2539 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ในจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2539 ต่อการรับนักเรียนแบบไม่สอบคัดเลือกในด้านค่าใช้จ่าย ด้านความยุติธรรม และด้านวิธีการ ประชากรที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้บริหารโรงเรียน ในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 1,124 คน ประกอบด้วย นักเรียนและผู้ปกครอง กลุ่มละ 386 คน และครูอาจารย์รวมทั้งผู้บริหาร จำนวน 352 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ชุด ใช้กับนักเรียน ครู และผู้ปกครอง แต่ละชุดแบ่งคำถามเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการรับนักเรียนแบบ ไม่สอบคัดเลือก ด้านค่าใช้จ่าย ด้านความยุติธรรม และด้านวิธีการ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย วิธีของ Newman-keuls โดยโปรแกรมสำหรับ SPSS/PC + (Statistical package for social science/personal computer plus) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการรับนักเรียนแบบไม่สอบคัดเลือก 1.1) ด้านค่าใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ถึงมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยมากเป็นลำดับแรกคือ การรับบริจาก นำมาซึ่งการพัฒนาการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน และลำดับรองคือนักเรียนได้เข้าเรียน ในโรงเรียนใกล้บ้าน จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย 1.2) ด้านความยุติธรรม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ถึงมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยมากเป็นลำดับแรก คือนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีโอกาสได้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนถ้ามี

ความต้องการ และลำดับรอง คือ ผู้ด้อยโอกาสทางด้านเศรษฐกิจสังคม ร่างกาย มีโอกาสได้เข้าเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเท่าเทียมกัน 1.3) ด้านวิธีการกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากเป็นลำดับแรก คือ โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ไปยังโรงเรียนประถมศึกษา ทุกแห่ง ถึงวิธีการคัดเลือกนักเรียน ก่อนการรับสมัคร และเห็นด้วยเป็นลำดับรองมี 2 ข้อ คือการรับนักเรียนรอบที่ 2 ควรประกาศ อย่างเป็นทางการ โดยเปิดเผยแพร่ให้ทุกคนได้ใช้สิทธิของตน และการที่นักเรียนได้เรียนที่โรงเรียนใกล้บ้านเป็นวิธีการ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้ดี 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านค่าใช้จ่าย พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านความยุติธรรม พนวจกลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 3 คู่ คือ ระหว่าง ผู้ปกครองกับนักเรียน นักเรียนกับครู และครูกับผู้ปกครองและในด้านวิธีการ พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระหว่างครูกับผู้ปกครอง และครูกับนักเรียน

แสงเฉย สุขสมัย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ใช้วิธีรับนักเรียนต่างกันอย่างละ 25 โรง ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการสอบคัดเลือกอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช้วิธีสอบคัดเลือกอยู่ในระดับปานกลาง

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการสอบคัดเลือก และไม่ใช้วิธีสอบคัดเลือก มีองค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พนวจ องค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพด้านบรรยายกาศ บุคลากร เวลา และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. องค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อต่างกัน ไม่สัมพันธ์กัน

4. องค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการสอบคัดเลือก มีความสัมพันธ์กันระดับสูงทั้งโดยภาพรวมและทุกองค์ประกอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. องค์ประกอบเชิงประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช้วิธีการสอบคัดเลือก โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

รังษีรัตน์ ประเสริฐสรวย (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวปฏิบัติในการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่บริการ และเพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติ ของกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 เก็บข้อมูลจากผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 109 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ผลวิจัยพบว่า

1. การกำหนดเขตพื้นที่ในการรับนักเรียนมีหลักการ ดังนี้ โรงเรียนในเขตพื้นที่ชุมชนหนาแน่นส่วนใหญ่กำหนดเป็นแขวง โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลเขตชุมชนส่วนใหญ่กำหนดพื้นที่เป็นรัศมีวงกลม ปัญหาที่พบเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่ คือ โรงเรียนบางแห่งกำหนดพื้นที่ซ้ำซ้อนกัน และพื้นที่บางแห่งไม่ปรากฏในพื้นที่เขตการรับนักเรียนของโรงเรียนใด

2. การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในการรับนักเรียนของกรมสามัญศึกษา โรงเรียนมีรายละเอียดของข้อมูลไม่เพียงพอ ซึ่งมีผลให้โรงเรียนบางแห่งต้องขยายระยะเวลาการรับนักเรียน และขยายพื้นที่เขตรับ และโรงเรียนบางแห่ง มีผู้สมัครเกินต้องใช้วิธีพิจารณาตามลำดับผู้อาศัยอยู่ใกล้ใกล้จากโรงเรียน

3. ปัญหาการดำเนินงานที่โรงเรียนประสบ คือ ความไม่ชัดเจนของแนวปฏิบัติ ของกรมสามัญศึกษา การประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง ระยะเวลาดำเนินงานมีน้อย และปัญหาการกำหนดเขตพื้นที่รับนักเรียน

บัญชา ชำนาญคิด (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปฏิกริยาของบุคคลบางกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปฏิกริยาของบุคคลบางกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2537 2) เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามขนาดของโรงเรียน 3) เปรียบเทียบปฏิกริยาของบุคคลบางกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับนโยบายการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสถานภาพ ที่ต่างกันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 58 คน ครูปฏิบัติการสอน จำนวน 107 คน และผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 634 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำข้อมูลมา วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นด้วย กับนโยบายการรับนักเรียน การกำหนดเขตพื้นที่บริการ การสอบคัดเลือก การรับนักเรียนเรียนดีมีความสามารถพิเศษ การกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียน ผลกระทบต่อการจัดขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษา แห่งชาติ และการรับนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน และไม่เห็นด้วยกับ การจับสลาก ส่วนปัญหาและอุปสรรค ในการรับนักเรียนนั้นส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหา 2) ความคิดเห็นของ ผู้ปกครอง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 3) ปฏิกริยาของผู้บริหาร ครูและผู้ปกครอง ต่อนโยบายการรับนักเรียนแตกต่างกัน

ธราภรณ์ พรมเดช (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง นักเรียนต่อนโยบาย การรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2537 จังหวัดอุทัยธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุทัยธานีที่มีต่อนโยบายการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2537 ของ กรมสามัญศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนตามขนาดของ โรงเรียน 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ตัวอย่างประชากรเป็น ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนชั้น ม.1 ในโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2537 จำนวน 497 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืน 464 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.36 นำ ข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับนโยบาย การกำหนดเขตพื้นที่ใกล้โรงเรียน การสอบคัดเลือก การรับนักเรียนเรียนดีมี ความสามารถพิเศษ การกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียน การมีผลกระทบต่อการจัดขยายโอกาสทาง การศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ การประ同胞ศึกษาแห่งชาติ และการรับนักเรียนของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน และไม่เห็นด้วยกับการจับสลาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคนั้น ส่วน ใหญ่เห็นว่ามีปัญหา 2) ความคิดเห็นของผู้ปกครองแยกตามขนาดของโรงเรียนแต่กต่างกัน 3) ความ คิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองแตกต่างกัน

จตุรงค์ เกิดปั้น (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพื้นที่บริการ 60% กรมสามัญศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และผู้ปกครอง นักเรียนในจังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดของผู้บริหาร โรงเรียน และ ผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2537 กลุ่มประชากร คือผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 75 คน และ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1,370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน 1,292 ฉบับ คิด เป็นร้อยละ 94.30 การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) สำหรับเกณฑ์การ สอบคัดเลือก 100% ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน ขณะที่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย 2) สำหรับเกณฑ์การจับสลาก 100% ผู้บริหาร และผู้ปกครองต่าง ก็ไม่เห็นด้วย 3) สำหรับเกณฑ์การรับนักเรียนในพื้นที่บริการ 60% ผู้บริหารและผู้ปกครอง เห็นด้วยกับเกณฑ์นี้ 4) สำหรับเกณฑ์การกำหนดพื้นที่บริการผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเรื่องนี้ไม่ ชัดเจน คือ มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน แต่ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเกณฑ์นี้ 5) สำหรับ

เกณฑ์การให้โควตาพิเศษ ผู้บริหารและผู้ปกครองเห็นด้วยกับเกณฑ์นี้⁶⁾ สำหรับหลักเกณฑ์การประชาสัมพันธ์ ผู้บริหารและผู้ปกครองเห็นว่าควรปิดประกาศไว้ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาทุกโรงเรียน

บุญฤทธิ์ ข่ายชู (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อวิธีการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 พบว่า วิธีการรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา แต่ละปีการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามนโยบายของผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อการบริการประชาชน นักวิชาการยังไม่มีข้อบุคคลที่เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองอย่างชัดเจน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม มาตรส่วนประเมินค่า สร้างขึ้นตามหลักของ ลิเคริคต แบบสอบถาม ได้รับคืน 239 ฉบับ คิดค่าร้อยละ และใช้ Chi-square ในกราฟทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาวิจัย พนวฯ 1) การรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ผู้ปกครองเห็นว่าวิธีการรับนักเรียนที่ดีที่สุดควรใช้วิธีการสอบถามคัดเลือก ร้อยละ 30 จับฉลากร้อยละ 30 ใกล้บ้านร้อยละ 20 ความสามารถพิเศษร้อยละ 10 2) อายุ ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ต่อวิธีการรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพศ ภูมิลำเนา อาชีพ ระดับการศึกษา ผลการเรียนของนักเรียน ความนิยมต่อสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อวิธีการรับนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โดยมีข้อเสนอแนะ 1) การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปความต้องการของประชาชน 2) ควรมีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนผ่านสื่อต่างๆ ให้ผู้ปกครองสามารถรับรู้ในรายละเอียด ทั้งในด้านอาคารสถานที่ เทคโนโลยี การเป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครองทั่วไป 3) การรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ ความหมายรวมผู้ทำงานประจำในพื้นที่บริการของโรงเรียนนั้นด้วย 4) กระทรวงศึกษาธิการและกรมตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติและผลกระทบเพื่อหาข้อสรุป ต่อวิธีการรับนักเรียน

ศักดิ์ลิที ขัตติยาสุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิธีดำเนินการรับนักเรียน ผลการรับนักเรียน ปัญหาการรับนักเรียนและการรับนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน ครู-อาจารย์ และผู้ปกครองรวม 85,637 คน จาก 25 จังหวัด 13 เขตการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า วิธีดำเนินการรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากที่อื่นโดยไม่สอบคัดเลือก และโดยการสอบถามคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543 รับได้รวม 386,447 คน แผนกำหนดไว้ 462,960 คน ปัญหาการรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมแล้วปัญหาสำคัญ ได้แก่ การกระจุกตัวสมัครเข้าเรียน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง นักเรียนในพื้นที่บริการมีคุณสมบัติไม่ครบฯ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การรับนักเรียนบ้านไกล่โรงเรียน ร้อยละ 77.29 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ ลดความเสี่ยงอันตราย ในเขตพื้นที่บริการร้อยละ 77.36 ด้วยเหตุผลว่า ช่วยลดปัญหาการเดินทาง ครูและผู้ปกครองได้ดูแลใกล้ชิด รับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ โดยการจับສลากร้อยละ 56.66 ด้วยเหตุผลนักเรียนในเขตพื้นที่บริการไม่มีปัญหาการฝ่ากฏเรียน ทำให้โรงเรียนมีโอกาสได้นักเรียนดี ซึ่งช่วยให้คุณภาพของเรียนของนักเรียนดี ร้อยละ 72.19 เหตุผลทำให้นักเรียนกระตือรือร้น เปิดโอกาสให้เลือกโรงเรียน และช่วยให้การสอนคัดเลือก โดยใช้ข้อสอบวิชาความพร้อม พื้นฐาน ทางการเรียนและความสามารถพิเศษ ตลอดจนวิธีการรับนักเรียนที่ผู้ปกครองพอใจ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ไบเงิน (Bai-ngern. 1999 : C4) มีความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่บริการในการรับนักเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2542 เกิดปัญหานี้องจากผู้ปกครองไม่พอใจโรงเรียนในพื้นที่บริการ เพราะติดค่านิยมโรงเรียนดัง และเชื่อว่าเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพซึ่งอธิบดีกรมสามัญศึกษาได้ชี้แจงว่า ทางกรมสามัญศึกษาได้พยายามแก้ไขปัญหาคุณภาพของโรงเรียนอยู่ โดยการกำหนดให้มีการรวมกลุ่มโรงเรียน เพื่อบริหารจัดการร่วมกัน ตลอดจนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียน เพื่อช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพใกล้เคียงกัน

ลู (Liu. 1988 : 861) ศึกษาพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เครื่องมือ Instructional Leadership Behavior Questionnaire (ILBQ) ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่มีความสัมพันธ์สูงกับประสิทธิภาพของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ การ์โร (Garro) ที่พบเช่นเดียวกันว่า พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่มีความสัมพันธ์สูงกับประสิทธิภาพของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา สำหรับโรงเรียนในระดับประถมศึกษา เอสคาบี้ (Escabi) ได้วิจัยและพบว่าครูใหญ่ที่มีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการมาก จะบริหารโรงเรียนได้มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ บูซซี่ (Buzzi) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของโรงเรียนกับพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่ในรัฐคอนเนตทิกัตและพบว่า พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของโรงเรียน

7. สรุปเป็นกรอบความคิดในการศึกษาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี นำไปสู่กรอบความคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษาชั้นมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครนายก ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการบริหารคุณภาพ (Quality management) ของ เดมมิง (Deming) หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School based management) การบริหารตามทฤษฎีเชิงระบบ (System theory) ทฤษฎีความต้องการของ

Delbecq, Van de ven Gustafson คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิตบุคคล งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง กรมสามัญศึกษา (2543 : 105) ; กรมสามัญศึกษา (2545 : 43) ; กรมสามัญศึกษา (2546 : 63) ; แสงเลข สุขสมัย (2543 : บทคัดย่อ) ; รังษีรัตน์ ประเสริฐสรวย (2538 : บทคัดย่อ) ; บัญชา ชำนาญคิด (2538 : บทคัดย่อ) ; ธรากรณ์ พรมเดช (2538 : บทคัดย่อ) ; จตุรงค์ เกิดปั้น (2538 : บทคัดย่อ) ; บุญฤทธิ์ ช่วยชู (2541 : บทคัดย่อ) ; ศักดิ์สิทธิ์ ขัตติยาสุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ; Bai-ngern (1999 : C4) และ ลู (Liu. 1988 : 861) นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนา แนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ประกอบด้วย 4 ขั้น 13 ประเด็น คือ

1. ขั้นการวางแผนการรับนักเรียน

1.1 กำหนดนโยบายการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครนายก

1.2 กำหนดเป้าหมายการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครนายก

1.3 กำหนดให้มีการแบ่งเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา

1.4 กำหนดให้มีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ในการ ช่วยเหลือที่มีปัญหาในการเข้าเรียน

2. ขั้นการปฏิบัติตามแผนการรับนักเรียน

2.1 สำรวจความต้องการ การเข้าเรียนของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ

2.2 แต่งตั้งครุทำหน้าที่รับนักเรียนเข้าเรียนตามกำหนด

2.3 รับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามวัน เวลา ที่กำหนด

2.4 รายงานผลการรับนักเรียนตามขั้นตอนและเป้าหมายที่กำหนด ไว้ต่อสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครนายก

3. ขั้นการตรวจสอบและรายงานผลการรับนักเรียน

3.1 ทำการประเมินผลและรายงานผลการรับนักเรียน เป็นไปตามเป้าหมายตามแผน ที่กำหนด

3.2 รายงานปัญหา อุปสรรคในการรับนักเรียน ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครนายกทราบ

3.3 รายงานกรณีนักเรียนเข้าเรียนข้ามเขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เขตพื้นที่การศึกษาทราบ

4. ขั้นการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาการรับนักเรียน

- 4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ครุ และกรรมการสถานศึกษาร่วมกันนำผลการประเมิน ทางแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในแผนการรับนักเรียนในปีต่อไป
- 4.2 ใช้ผลจากการคูณกำกับติดตาม ในระหว่างการรับนักเรียนปรับปรุง แก้ไข เมื่อ พบปัญหาเกิดขึ้น